ΤΙ ΑΠΕΘΑΝΕ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Συνέχεια έκ τῆς 1ης σελίδος

ὅτι τότε ὑπῆρχε πολύ μεγαλύτερη ποικιλία περιοδικῶν. Τό «Λούκ», τό «Λάϊφ» καί τό «Σάτερνταιη Ἤβνινγκ Πόστ» βρίσκονταν τότε στήν ζωή, εἶχαν καλή κυκλοφορία καί ἦταν στίς προθήκες.

Ὁ Νίξον πολύ πιθανόν νά διάλεξε τό «Τάϊμ», γιατί γνώριζε τί θἄβρισκε μέσα σ' αὐτό. Ἡ πρώτη ἀπό τίς εἰδησεογραφικές σελίδες εἶχε μιά φωτογραφία του — ἦταν τότε 50 ἐτῶν καί φαινόταν μόλις 40 — καί σέ μιά συνέντευξη, πού συνόδευε τή φωτογραφία, ἀναφερόταν μέ τά ἀκόλουθα λόγια στίς πολιτικές συνέπειες τοῦ πρόσφατου πραξικοπήματος στή Σαϊγκόν, ὅπου εἶχε δολοφονηθῆ ὁ πρόεδρος Νγκό Ντιέν Ντιέμ:

«Ἄν αὐτός ὁ πόλεμος τῶν Βιέτ πάη χειρότερα, τότε τό θέμα τοῦ Βιετνάμ θά εἶναι φλέγον τοῦ χρόνου. Ἄν πάλι ὅλα πάνε καλά, τότε δέν θά εἶναι. Μοῦ φαίνεται ὅμως παράξενα τή στιγμή πού καλοπιάνουμε τόν Τίτο, πού ἐφοδιάζουμε τόν Τίτο καί εἴμαστε βολικοί μέ τόν Χρουστσώφ, νά μή ἔχουμε οὔτε κἀν τήν εὐπρέπεια νά ἐκφράσουμε τή συμπάθειά μας πρός μιά οἰκογένεια, πού ὑπῆρξε πραγματικός ἐχθρός τοῦ κομμουνισμοῦ».

Οἱ 1.026 μέρες

Ὁ Μπάρρυ Γκολντγουώτερ, πού σπάνια κολόπιανε τούς κομμουνιστάς, εἶχε τό προβάδισμα γιά τήν προεδρική ὑποψηφιότητα τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος τό 1964 ἐνῶ οἱ πιθανότητες τοῦ Νέλσον Ροκφέλλερ εἶχαν περιορισθῆ ἔπειτα ἀπό τόν γάμο του μέ τήν Λάππυ Μέρφυ τόν προηγούμενο Μάϊο. Τήν τρίτη ἐκείνη ἑβδομάδα τοῦ Νοεμβρίου, ὁ Γκολντγουώτερ εἶχε μόλις σημειώσει καινούργιο θρίαμβο σέ μιά ἀπό τίς ἐκλογικές του περιφέρειες. Εἶχε πεῖ τότε σέ δεῖπνο τοῦ Γραφείου Καλυτέρων Ἐπιχειρήσεων, στό Σικάγο, πώς οἱ Νέοι Ὀρίζοντες δέν ἦταν παρά «1026 μέρες ἀπό ἄσκαστες δαπάνες, εὐσεβεῖς πόθους, ἀθέμιτες παρεμβάσεις, ποθητές θεωρίες καί μειωμένη ἐμπιστοσύνη».

Κἄθε φορά πού ὁ γερουσιαστής τῆς Ἀριζόνας ἐξαπέλυε τήν ἐπίθεσή του ἐναντίον τοῦ Κέννεντυ, οἱ δημοσιογράφοι ζητοῦσαν ἀπό τόν πρόεδρο νά ἀπαντήσει. «Ὄχι ἄκομη», ἔλεγε ἐκείνος χαμογελώντας, «ὄχι ἀκόμη». Χαιρόταν πολύ στή σκέψη, πώς θά τόν εἶχε ἀντίπαλο σέ μιά ἐκλογική ἀναμέτρηση. Τήν προηγούμενη ἑβδομάδα ὁ Κέννεντυ εἶχε συγκαλέσει τήν πρώτη σύσκεψη καθορισμοῦ τῆς στρατηγικῆς του γιά τήν ἐκλογική ἐκστρατεία τόν ἑπόμενο χρόνο. Ὅλα τά κυριώτερα πρόσωπα τῆς προεδρικῆς περιόδου τοῦ Κέννεντυ ἦταν παρόντα: Μπόμπ Κέννεντυ, Λάρρυ Ὀμπράϊεν, Κέν Ὀντόνελ, Τέντ Σόρενσεν, Τζών Μπέλυ, Στήβ Σμίθ καί Ντίκ Σκάμωνς. Ὁ πρόεδρος εἶπε τότε πώς περίμενε, ὅτι θά συνέτριβε τόν Γκολντγουώτερ μέ μιά ἱστορική συντριπτική ἐκλογική του νίκη γιά νά συνεχίση, ὅπως εἶχε κάμει καί ὁ Θεόδωρος Ροὺζβελτ, μέ μιά δεύτερη μεγάλη προεδρική θητεία.

Ἡ πρώτη Κυρία

Μεταξύ τῶν παλυτίμων συνεργατῶν του σ' αὐτή τήν ἐκλογική ἐκστρατεία θά ἦταν τώρα καί ἡ Πρώτη Κυρία, πού εἶχε μόλις ἐπιστρέψει στίς 17 Ὀκτωβρίου ἀπό μιά κρουαζιέρα στή Μεσόγειο μέ τή θαλαμηγό τοῦ Ἀριστοτέλη Ὀνάσση «Χριστίνα», ὅπου ἦταν καί ἡ ἀδελφή τῆς Λῆ Ράτζιβιλ. Ἡ μυστική ὑπηρεσία ἔλπιζε πώς ἡ κ. Κέννεντυ θά κατώρθωνε νά πείση τόν σύζυγό της νά εἶναι προσεκτικώτερος μέσα στά πλήθη. Μιά ἑβδομάδα πρίν ἀπό τό ταξίδι του στό Τέξας, ὁ Κέννεντυ, περιφρονώντας τίς συμβουλές τῶν ἀνδρῶν τῆς ἀσφαλείας του, ἔδωσε ἐντολή στόν ὁδηγό του νά ἐγκαταλείψη τή συνοδεία τῶν μοτοσυκλεττιστῶν καί νά γυρίση μέσα ἀπό τό κέντρο τοῦ Μανχάτταν.

Κάποια στιγμή τό προεδρικό αὐτοκίνητο σταμάτησε μπρός σ' ἕνα κόκκινο σηματοδότη, ὁπότε ξαφνικά μιά ἐρασιτέχνις φωτογράφος πρόβαλε δίπλα ἀκριβῶς στό αὐτοκίνητό του καί τόν φωτογράφησε μέ φλάς. Ἀξιωματοῦχος τῆς ἀστυνομίας εἶχε πεῖ τότε στούς δημοσιογράφους: «Ἡ γυναίκα αὐτή θά μποροῦσε νά ἦταν κάλλιστα δολοφόνος!»

Τό 1963 ἦταν χρόνος τεχνολογικῶν καινοτομιῶν. Ἡ «Κόντακ» τότε εἰσήγαγε τήν μηχανή της «Ἰνσταμάτικ» καί ἡ «Πολαροΐντ» τίς στιγμιαίες ἔγχρωμες φωτογραφίες της. Ὁ πολυαιθυλίτης ἔκαμε τήν ἐμφάνισή του. Τά μοντέλα τῆς αὐτοκινητοβιομηχανίας τοῦ Ντητρόϊτ ἐντυπωσίαζαν στίς ἐκθέσεις αὐτοκινήτου, ἐκεῖνο τό φθινόπωρο, μέ τά ἐπιπλινή πίσω τζάμια τους, πού τότε εἶχαν ὀνομασθῆ «φαστμπάκ». Τήν 1η Ἰουλίου 1963 τό Ταχυδρομεῖο ἀνέβαζε τά ταχυδρομικά τέλη πρώτης τάξεως — ἀμέσου διεκπεραιώσεως — ἀπό τέσσερα σέντς σέ πέντε.

Αὐτή τήν ἴδια ἐποχή καί τά ψηφία στούς τηλεφωνικούς ἀριθμούς σημειώνουν τόν θρίαμβό τους κατά τοῦ μικτοῦ συστήματος. Ἔτσι καί ὁ Λευκός Οἶκος ἀπό ΝΑστιοναλ 8-1414, πού ἦταν ὁ τηλεφωνικός ἀριθμός του, γινόταν τώρα 456-1414. Στόν κεντρικό τηλεφωνικό χάρτη τοῦ συστήματος Μπέλ οἱ περιοχές, πού ἀποκτοῦσαν αὐτόματη ὑπεραστική τηλεφωνική ἐπικοινωνία, ἁπλώνονταν ἀκατάσχετα σ' ὅλη τή χώρα. Κι' ἐνῶ τό 1954 τό σύστημα αὐτό ἐκάλυπτε ἕνα 5,4% μόνο τῶν τηλεφωνικῶν ἐπικοινωνιῶν, τόν χρόνο ἐκεῖνο εἶχε φθάσει τό 44,2% κιόλας.

Τό 1963 πουλιοῦνται οἱ περισσότερες κοῦκλες «Μπάρμπι», ποί δυό χρόνια νωρίτερα εἶχαν ἀποκτήσει τόν φίλο τους «Κεν», εὕρισκαν τόν «ἰδιαίτερό τους φίλο»— τόν Μίτζ. (Ἡ μαύρη φίλη τῆς Μπάρμπι — ἡ Κρίστι — δέν ἔκαμε τήν ἐμφάνισή της παρά μόνο τό 1968). Τό 1963 ἡ μαύρη καλλονή, ὅπως καί ἡ μαύρη δύναμη, δέν εἶχε ἀνακαλυφθῆ ἀκόμη.

Ἐν τῷ μεταξύ αὐτοί πού κατασκεύαζαν κοῦκλες εἶχαν ἐμπλακῆ σέ ἀτέλειωτες συζητήσεις γιά τό πῶς ἔπρεπε νά εἶναι. Πολλοί γονεῖς εἶχαν τίς ἀντιρρήσεις τους γιά τά μικρά στῆθη τῆς Μπάρμπι. Τό κοινό ἐξακολουθοῦσε νά ἔχη σχετικά συντηρητικές ἀπόψεις σέ τέτοια θέματα. Στό θέμα μάλιστα τῶν προγαμιαίων σεξουαλικῶν σχέσεων ἐξακολουθοῦσε νά ἔχη τή γνώμη πώς «τά καλά κορίτσια δέν κάμουν τέτοια πράγματα». Καί τοῦτο παρά τό γεγονός, ὅτι ἡ Γκάελ Γκρήν, σέ μιά ἔρευνά της μέ τίτλο «Τό σξξ καί τά Κορίτσι τοῦ Κολλεγίου», τό 1963, διεπίστωνε ὅτι τά περισσότερα καλά κορίτσια «ἔκαμαν τέτοια πράγματα».

Οἱ ἐκδότες τήν ἐποχή ἐκείνη προσπαθοῦσαν νά φανταισθοῦν μέχρι ποῦ μποροῦσε νά φθάση ἡ ἀνοχή τοῦ κοινοῦ, κάποτε μάλιστα χάναν τά νερά τους καθώς ἔψαχναν νά βροῦν κάποια ἄκρη. Τό «Ταϊμ», σέ κριτική του γιά ἕνα φίλμ ἐκείνου τοῦ φθινοπώρου μέ τίτλο «Ἐπιδερμική ὑπόθεση», παρατηροῦσε πώς «ἐξυπηρετοῦσε ἕνα ἐξεζητημένο μωσαϊκό ἀπό ἀπιστίες ἀστῶν». Καί στή συνέχεια παρατηροῦσε: «Τέτοιου εἴδους σύγχρονο σξξ γιά μεγάλους δέν πρόκειται νά ἐκπλήξη τούς σύγχρονους ἑνήλικες Ἀμερικανούς», πού δέν σήμαινε πώς τό «Ταϊμ» ἦταν βέβαιο γι' αὐτό. Ἡ ὠμή παρουσία δέν ἦταν οὔτε τῆς μόδας, οὔτε νόμιμη. Τό Νοέμβριο τοῦ 1963 ἐπιτροπή τριῶν δικαστῶν εἶχε ἀποφανθῆ πώς τό «Φάνυ Χίλλ» ἦταν πράστυχο καί κατά συνέπεια ἔπρεπε νά ἀπαγορευθῆ.

Τό δικαστήριο, στήν ὁπόφασή του γι' αὐτό τό βιβλίο, τόνιζε: «Κι' ἐνῶ εἶναι ἀλήθεια πώς τό βιβλίο εἶναι καλογραμμένο, τό γεγονός αὐτό δέν δικαιολογεῖ τήν ἀπρέπειά του. Ἡ βρωμιά, καί συσκευασμένη ἀκόμη κατά τόν καλύτερο δυνατό τρόπο δέν παύει νά εἶναι βρωμιά!». Εἶναι δέ καταπληκτικά νά σκεφθῆ κανείς καί μόνο πώς ἡ Λίντα Λάβελας, πού δέκα χρόνια ἀργότερα ἔμελλε νά μεσουρανήση σάν ἡ σοῦπερ - στάρ τοῦ «Ντήπ Θρόουτ», δέν ἦταν τότε παρά μιά 12χρονη κοπελλοῦδα, πού πιπιλοῦσε γλιφιτζοῦρια στό Μπρόαιαν τοῦ Τέξας.

Τά ὀνόματα τῆς Γκλόρια Στάϊνεμ, τῆς Κέητ Μίλλετ καί τῆς Ζερμαίν Γκρήρ δέν εἶχαν κάμει ἀκόμη τήν ἐμφάνισή τους στόν Τύπο. Τό ἀπελευθερωτικό κίνημα τῶν γυναικῶν θά μποροῦσε νά πῆ κανείς ὅτι βρισκόταν στό ἔνδαμητρικό ἀκόμη στάδιό του. Ἡ γυναικεία μόδα δέν ἦταν οὔτε πολύ θαρραλέα, μά οὔτε καί εἶχε προχωρήσει πολύ. Δέν ὑπῆρχαν τότε τά καυτά πανταλόνια τῶν γυναικῶν, οὔτε καί γι' αὐτές ἀκόμη τίς ἀερωσυνοδούς τῶν ἀεροπλάνων.

Ἡ μόδα καθορίζοταν ἀπό αὐτή τήν ἴδια τή Ζακελίν Κέννεντυ — μέ τό κατπέλο δίχως μπόρ, τά μυτερά παπούτσια καί τά πολύ λεπτά τακούνια, τά μαλλιά που μόλις ξεπερνοῦσαν σέ μήκος τά αὐτιά καί ἦταν ἐλσφρῶς κυματιστά ἤ φουσκωτά. Οἱ φοῦστες βρίσκονταν τότε λίγο κάτω ἀπό τό γόνατο καί ὅποια φοροῦσε τότε μίνι φούστα τήν περνοῦσαν — πιθανόν ὀρθά — γιά κοκότα. Πολύ διαδομένο ἦταν καί τό φόρεμα δίχως μέση. Ὅλα αὐτά ἀνάδιναν πολλή θηλυκότητα.

Τά γένεια εἶχαν μόλις ἀρνίσει νά ἐμφανιζοῦνται. Τό ἐνδιαφέρον τῶν φοιτητῶν γιά τό χτενισμά τους δέν ξεπερνοῦσε τό στῦλ τοῦ προέδρου Κέννεντυ. Καί σέ μιά σφυγμομέτρηση τῆς κοινῆς γνώμης τά νέ ἀτα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶχαν ἀποφανθῆ τότε πώς τό Σῶμα Εἰρήνης «ἦταν ὁ πιό θαυμαστός θεσμός στήν Ἀμερική». (Ὁ Νίξον ἔχει πεῖ πώς ὁ Κέννεντυ «πρότεινε νά σταλοῦν, σάν ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀμερικῆς σέ ἄλλα ἔθνη, νέοι, πού τούς ἀποκαλοῦσε ἐθελοντές», ἀλλά οἱ ὁποῖοι στήν προγματικότητα «προσπαθοῦσαν νά διαφύγουν τή στρατολόγησή τους»).

Ἀναμεσα στά μυθιστορήματα μπέστ - σέλλερς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦταν «Ἡ ὁμάδα» τῆς Μαίρης Μακάρθυ, «Τά παπούτσια τοῦ Ψωρᾶς τοῦ Μόρρις Γουέστ, «Τά Καραβάνια» τοῦ Τζαίημς Μίτσενερ. Ἄλλα μπέστ - σέλλερς τῆς ἴδιας ἐποχῆς, ἀλλά ὄχι μυθιστορηματικοῦ περιεχομένου, ἦταν «Ἡ Ἑπόμενη Φωτιά» τοῦ Τζαίημς Μπάλντουϊν, «Ἡ Σιωπηλή Ἀνοιξη» τῆς Ραχήλ Κάρσον, ἀπό τό ὁποῖο λέγεται πώς ἀνεπήδησε τό οἰκολογικό κίνημα καί δύο ἀκόμη βιβλία πού θά ἐπηρεάζονταν ἀπό τά γεγονότα τοῦ ἑπόμενου Σαββατοκύριακου.

Τά δύο αὐτά βιβλία ἦταν «Ὁ Ἀμερικανικός τρόπος θανάτου» τοῦ Τζέσσικα Μίτφορντ καί «Ὁ Ἄνθρωπος καί ὁ μύθος» τοῦ Τζόζεφ Λάσκυ. Τό πρῶτο ἀπό αὐτά ἀπόκτησε ἱστορική σημασία, διότι ὁ Ρόμπερτ Κέννεντυ, πού τό εἶχε διαβάσει, ἐμπνεύσθηκε τήν Ἰδέα γιά τό φέρετρο, πού ἔπρεπε νά διαλέξη γιά τόν ἀδελφό του. Τό βιβλίο τοῦ Λάσκυ ἦταν πολύ βίαιο στίς ἐπικρίσεις του καί ὁ ἐκδότης του τό ἀπέσυρε ἀπό τά βιβλιοπωλεῖα.

WILLIAM MANCHESTER

ΑΥΡΙΟΝ: Εὐημερία, κῦρος καί ἀπώλειες τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν στό Βιετνάμ (17 νεκροί καί 218 τραυματίες) τό 1963.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΟΥΡΝΑΤΖΗ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ἀνθρωπότητος θά κατέρρεε ἤ, τουλάχιστον, θά ἀπεστερεῖτο τοῦ πλέον αἰσιαστικοῦ περιεχομένου του.

«Εἰς αὐτήν τήν ὑγιά κοινωνίαν, εἰς τήν ἀποίαν στηρίζεται πᾶσα γνησίως ἐθνική πρασπάθεια καί κάθε γνησίως ἀναναυστικόν, καί ὄχι ἁπλῶς κατειλυτικόν, κίνημα, ἀνεφέρετο ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅταν διεκήρυσσεν, ὁμιλῶν πρός τούς ἡγέτας καί τούς ἀνωτάτους ἀξιωματικούς: α' Ὁ ἐχθρός τοῦ Ἔθνους καί τῆς Δημοκρατίας δέν θά περάση. Καί πάλιν ἐμεῖς θά εἴμεθα οἱ νικηταί. Τό Κράτος, τό Ἔθνος, ἡ ὑγιής κοινωνία». Τήν βεβαιότητα δέ ὅτι ὁ ἐχθρός δέν θά περάση, τήν ἐνισχύει ἀκριβῶς ἡ διαπίστωσις ὅτι ἡ ἑλληνική ὑγιής κοινωνία δέν ἐκπροσωπεῖ μόνου τήν μεγάλην πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εἶναι συγχρόνως πλειοψηφία ἀπμαία, δυνομική, ἐμπνευσμένη ἀπό πίστιν βαθεῖαν εἰς τάς ἀρχάς καί τά ἰδεώδη της καί ἀμειλίκτως ἀποφασισμένη νά ἀμυνθῆ κατά τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τῆς ἀναρχίας καί τῆς θίας.

»Τό γεγονός — κατέληξεν ὁ κ. Σπ. Ζουρνατζῆς — ὅτι τήν θέσιν αὐτήν τῆς ἑλληνικῆς ὑγιοῦς κοινωνίας δέν τήν ἐκλόνισεν οὔτε ἡ ἀλληλεγγύη, τήν ὁποίαν, ἐπέδειξαν πρός τούς θιασώτας τῆς θίας καί τῆς ἀναρχίας ἰδιοτελεῖς ἤ ἀλιγοφρενεῖς δημόσιοι ἄνδρες, φερόμενοι ὡς ἐκπρόσωποι τῶν λεγομένων ἀστικῶν κομμάτων, ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη ἰσχυρόν ἀπόδειξιν τῆς ἠθικῆς ὑγείας καί τῆς πνευματικῆς καί πολιτικῆς ὡριμότητός της. Καί μίαν ἐπίσης ἐγγύησιν, ὅτι θά κατεστῆ συντόμως πραγματικότης ἡ δημοκρατία, πρός τήν ὁποίαν βαδίζει ἡ χώρα, παρά τά ἐμπόδια, πού ἐπιχειροῦν νά σπείρουν εἰς τόν δρόμον της καί οἱ δεδηλωμένοι ἐχθροί καί οἱ δθλιοι ὑπονομευταί της. Ἡ ἑλληνική ὑγιής κοινωνία εἶναι ἀξία, ὅπως ἀπέδειξε, τῆς δημοκρατίας. Γνωρίζει δέ τόν τρόπο διά νά θέση ὁριστικῶς εἰς τό περιθώριον τῆς δημοσίας ζωῆς ἐκείνους πού ἀπεδείχθησαν, διά μίαν ἀκόμη φοράν, ἀνάξιοί της».

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΛΗΡΩΣΙΣ ΚΕΝΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Δημοσίου Μαιευτηρίου Θεσσ/νίκης, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 21)5.11.1973 ἀποφάσεως αὐτοῦ προκηρύσσει διαγωνισμόν διά τήν ἐπί συμβάσει ἐργασίας Ἰδιωτικοῦ Δικαίου πλήρωσιν πέντε (5) κενῶν ὀργανικῶν θέσεων πρός εἰδίκευσιν εἰς Μ)κήν—Γυν)γίαν.

Ἡ πλήρωσις τῶν ἀνωτέρω θέσεων γενήσεται συμφώνως πρός τάς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1345)73 ΦΕΚ 39)73 τ. Α' «περί προσλήψεως ἰατρικοῦ προσωπικοῦ εἰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας καί Ν.Π.Δ.Δ.» ἐν συνδυασμῷ πρός τάς ταιαύτας τοῦ ἀπό 8—9)5)1958 Β. Δ)τος.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ὅπως ἐντός πεντήκοντα (50) ἡμερῶν ἀπό τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσι εἰς τήν Γραμματείαν τοῦ Ἱδρύματος σχετικήν αἴτησιν μεθ' ἁπάντων τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται ὑπό τῆς Γραμματείας τοῦ Ἱδρύματος κατά τάς ἐργασίμους ἡμέρας καί ὥρας.

Προκειμένου δέ νά προβῆ εἰς τήν προσωρινή πρόσληψιν ἐπί διμήνου τῶν θέσεων τούτων, καλεῖ τούς ἐνδιαφερομένους ἄπως ἐντός δέκα (10) ἡμερῶν ὑποβάλωσι σχετικήν αἴτησιν μετά τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΠΕΤΡΟΣ ΔΡΑΚΟΥΛΗΣ
Ὑφηγητής Πανεπιστημίου

Πῶς ἐγέμισε τό προεκλογικό ταμεῖο τοῦ Προέδρου Νίξον

ΟΛΕΣ ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΕΙΧΑΝ ΕΙΔΟΠΟΙΗΘΗ ΟΤΙ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΟΥΝ 100.000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΣΕ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟ, ΧΩΡΙΣ ΒΕΒΑΙΑ ΝΑ ΤΟ ΔΗΛΩΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΦΟΡΙΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, Νοέμβριος. — Πίσω ἀπό πολλά ἀπό τά σκάνδαλα τοῦ Γουότεργκέητ βρίσκεται τό βασικό σκάνδαλο τῶν παρανόμων εἰσφορῶν πρός τό Ταμεῖο τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος, πού ἔγιναν ἀπό διάφορες ἑταιρεῖες. Σέ μιά προγενέστερη φάση τῶν ἀνακρίσεων, εἶχαν προκύψει ὡρισμένες πενιχρές πληροφορίες γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο γινόταν κρυφά ἡ εἴσπραξη τῶν εἰσφορῶν, πού κατεβάλλοντο σέ χαρτονομίσματα τῶν 100 δολλαρίων. Ἀλλά, τώρα πού ἡ Ἐπιτροπή τοῦ Γερουσιαστοῦ Σάμ Ἔρβιν ἔστρεψε τίς ἔρευνές της πρός τήν χρηματοδότηση τῶν ἐκλογικῶν ἐκστρατειῶν, ἀποκαλύπτονται οἱ λεπτομέρειες αὐτῶν τῶν συναλλαγῶν.

Ἐκεῖνο πού ἔγινε ἀντιληπτό εἶναι, ἐν πρώτοις, ἡ πίεση πού μποροῦσε νά ἀσκήση ἡ Κυβέρνηση στίς διάφορες ἐπιχειρήσεις. Ὁ Μώρις Στένς, πού διετέλεσε ὑπουργός Ἐμπορίου τοῦ Νίξον καί πού πρωτοστάτησε, κατόπιν, στήν συγκέντρωση χρημάτων γιά τήν ἐκλογική ἐκστρατεία τοῦ 1972, εἶπε πρός ἐπί κεφαλῆς τῶν ἑταιρειῶν ὅτι ἀνεμένετο εἰσφορά 100.000 δολλαρίων ἀπό κάθε μεγάλη ἑταιρεία. Σέ μερικές ἑταιρεῖες ἔγινε ὑπαινιγμός ὅτι, ἄν ἔδιναν χρήματα, θά περιλαμβάνονταν σέ κάποια «εἰδική κατηγορία» ὅσον ἀφορᾶ τίς σχέσεις μέ τήν Κυβέρνηση· δέν χρειαζόταν ὅμως νά δοθῆ ἰδιαίτερη ἔμφαση στό ἐπιχείρημα, γιατί ὅλες οἱ μεγάλες ἑταιρεῖες ἔχουν ὑποχρεώσεις ἀπέναντι στήν κυβέρνηση καί ὑπόκεινται στόν ἔλεγχό της σέ πάρα πολλούς τομεῖς δραστηριότητος.

Ὁ τέως πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν «Ἀμερικανικῶν Ἀεροπορικῶν Γραμμῶν» Τζώρτζ Σπάτερ, ὁ ὁποῖος ἔδωσε 75.000 ἀπό τά 100.000 δολλάρια πού τοῦ ζητήθηκαν ἀνέλυσε μέ εὐγλωττία τήν οὐσία τοῦ προβλήματος. Ἐξήγησε ὅτι αἰσθανόταν ἰδιαίτερα εὐπρόσδεκτος, γιατί οἱ ἀεροπορικές ἑταιρεῖες ἐξαρτῶνται, γιά τήν οἰκονομική τους ἐπιβίωση, ἀπό τίς ἄδειες τῆς Κυβερνήσεως, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη ἐπιχείρηση. Ὅταν τοῦ ἐζήτησε χρήματα ὁ κ. Χέρμπερτ Κάλμπαχ, προσωπικός δικηγόρος τοῦ Προέδρου, κατά τήν διάρκεια γεύματος στό «Κλάμπ 21» τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ Σπάτερ, (ὅπως κατέθεσε ὁ ἴδιος) κυριεύθηκε ἀπό «ασωρεία φόβων» ἐπειδή ἐγνώριζε ὅτι ἡ Κυβέρνηση μποροῦσε νά ἀσκήση εὔκολα πολιτική διακρίσεων κατά τῆς ἑταιρείας του. «Ἦταν κάτι σάν αὐτούς τούς μεσαιωνικούς χάρτες, ἐξήγησε μέ ἀγωνία στούς γερουσιαστάς, πού δείχνουν τίς γνωστές περιοχες τοῦ κόσμου καί, γύρω τους, τήν «ἄγνωστη γῆ» μέ τά ἄγρια θηρία».

Ὅμως, ἀφοῦ συμφωνοῦσαν νά πληρώσουν, οἱ ἑταιρεῖες εἶχαν ἀκόμη νά ἀντιμετωτίσουν τό πρόβλημα τῆς ἐξευρέσεως τῶν χρημάτων· γιατί τούς εἶχαν δώσει διακριτικά νά καταλάβουν ὅτι (ὅπως συμβαίνει μέ ὅλες τίς παράνομες δοσοληψίες) ἡ εἰσφορά θά ἔπρεπε νά πληρωθῆ σέ μετρητά. Καί εἶναι φανερό ὅτι δέν εἶναι καθόλου εὔκολο, γιά μιά σοβαρή ἐπιχείρηση, νά συγκεντρῶση μετρητά χωρίς νά μπορῆ νά αἰτιολογήση τήν δαπάνη. Ἐδῶ ἀκριβῶς, τά μέα στοιχεῖα πού προέκυψαν εἶναι ἰδιοτέρως γοητευτικά: γιατί δείχνουν ὅτι οἱ πολυεθνικές ἑταιρεῖες διαθέτουν εἰδικά μυστικά «κανάλια» σ' ὅλο τόν κόσμο, μέσω τῶν θυγατρικῶν ἑταιρειῶν τους που ἔχουν τήν ἕδρα της σέ πιό ἀνεκτικές χώρες, «κανάλια» μέ τά ὁποῖα εἶναι δυνατόν νά προμηθευθοῦν γρήγορα μετρητά, χωρίς ἐνοχλητικές ἐρωτήσεις.

Ὁ Ὄριν Ἄτκινς, ἐπί παραδείγματι, ποί εἶναι Πρόεδρος τῆς ἑταιρείας «Ἀσφηλντ Ὄϊλ», περιέγραψε τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ Οὐίλλιαμ Σήτων, Ἀντιπρόεδρος τῆς ἑταιρείας, εἰσέπραξε 100.000 δολλάρια σέ μετρητά ἀπό μία Τράπεζα τῆς Γενεύης. Στήν Ἑλβετία, ἐξήγησε, οἱ ἀναλήψεις μεγάλων ποσῶν σέ μετρητά δέν προκαλοῦν τήν περίεργεια. Τά χρήματα χρεώθηκαν στό λογαριασμό τῆς θυγατρικῆς ἑταιρείας τῆς «Ἀσφήλντ» στό Γκαμπόν τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου ἡ ἑταιρεία εἶχε στήν Ἰδιοκτησία της ἀνεκμετάλλευστες γαῖες, οἱ ὁποῖες δέν θά ὑπεβάλλοντο ποτέ στόν ἔλεγχο τῶν Ἀμερικανικῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν.

Ἡ ἑταιρεία «Γκάλφ Ὄϊλ» ἔλαβε τά 100.000 δολλάρια σέ μετρητά ἀπό τήν θυγατρική ἑταιρεία της τῶν Μπαχάμας, ὅπου χρεώθηκαν μέ ψευδῆ τιμολόγια σέ διάφορους λογαριασμούς δαπανῶν. Ἡ ἑταιρεία «Μπράνιφ Ἀϊρλάϊνς» πῆρε τά μετρητά της ἀπό τήν θυγατρική ἑταιρεία της στόν Παναμᾶ, ἀπό τά χρήματα ποῦ πλήρωναν οἱ ἐπιβάτες σέ μετρητά στούς ἐπιβάτες ἐξίδοντο εἰδικά εἰσιτήρια μέ ἰδιαίτερη ἀρίθμηση. Ἡ ἑταιρεία «Ἀμέρικαν Ἀιρλάϊνς» πῆρε τά μετρητά της ἀπό τόν Λίβανο, μέ τήν μέθοδο τῆς ἐκδόσεως ἐπιταγῶν γιά τήν παροχή φανταστικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ὅλα αὐτά τά ὑψηλά χρηματικά ποσά — πάντοτε σέ χαρτονομίσματα τῶν 100 δολλαρίων — παραδόθηκαν στόν κ. Κάλμπαχ ἤ τόν κ. Στάνς οἱ ὁποῖοι ἐνεργοῦσαν γιά λογαριασμό τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπανεκλογῆς τοῦ Προέδρου.

Ἐλείπο τοῦ δείχνουν καθαρά αὐτές οἱ νέες ἀποκαλύψεις εἶναι, πρῶτα ἀπ' ὅλα, σέ πόσο τρομακτικά μεγάλο βαθμό ἦταν ἕτοιμο τό Ρεπουμπλικανικό Κόμμα νά παραβιάση τόν νόμο· γιατί ἡ συγκέντρωση εἰσφορῶν ἀπό ἑταιρεῖες δέν ἦταν μόνο παράνομη ἡ ἴδια, ἀλλά ὑποχρέωνε τίς ἑταιρεῖες νά κατάφεύγουν σέ διάφορα τεχνάσματα γιά νά καταστρατηγήσουν τό νόμο. Καί οἱ μέθοδοι ποῦ χρησιμοποιοῦσαν οἱ ἄρμόδιοι γιά τήν συγκέντρωση τῶν εἰσφορῶν ἰσοδυναμοῦσαν μέ ἀνοικτό ἐκβιασμό — μέ εἴσπραξη λύτρων «προστασίας» στά ὑψηλότερα κυβερνητικά ἐπίπεδα.

Ἐπειτα, φαίνεται καθαρά ἀπό τίς λεπτομέρειες τῶν στοιχείων ποῦ προέκυψαν, ὅτι οἱ ἑταιρεῖες ἦταν ἀπό πολύ καιρό συνηθισμένες νά συγκεντρώνουν μετρητά μέ κρυφούς, «πλάγιους» τρόπους· καί ὅτι, πίσω ἀπό τούς τυπικούς ἰσολογισμούς καί τίς φορολογικές δηλώσεις, ὑπάρχουν ἀκόμη παράνομοι ταταμιαί χρήματος, ποῦ εἶναι δυνατόν νά χρησιμοποιεῖται γιά διακριτικές δωροδοκίες στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἤ ἀλλοῦ.

Στίς προσπάθειές τους νά ἐκκαθαρίσουν τήν χρηματοδότηση τῶν ἐκλογικῶν ἐκστρατειῶν καί νά ἀσκήσουν στενώτερα ἔλεγχο ἐπί τῶν Ἀμερικανικῶν ἑταιρειῶν, προσπάθειες οἱ ὁποῖες θά ἀκολουθήσουν, ὁπωσδήποτε, τίς ἀποκαλύψεις τοῦ Γουωτεργκέητ, οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες θά ὑποχρεωθοῦν νά ἐπεκτείνουν, ὅλο καί περισσότερο, τίς ἔρευνές τους, πέρα ἀπό τά σύνορά τους, πρός τήν κατεύθυνση τῶν Ἐλβετικῶν Τραπεζῶν καί τῶν λογαριασμῶν δαπανῶν στίς διάφορες χῶρες τῆς Ἀνατολῆς, γιά νά ἐπιχειρήσουν νά σταματήσουν τά φθαρσοποιά αὐτά ρεύματα. Δέν θά πρόκειται γιά ἕνα εὔκολο ἔργο.

ANTHONY SAMPSON

Ἀπαγορεύσεις καί περιορισμοί

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

προβολήν ἤ διάδοσιν ἀπόψεων πολιτικῶν ὀργανώσεων καί κομμάτων.

● Ἡ ἀπό τῶν κινηματογράφων, τῶν θεάτρων, τῆς φωνογραφίας, τῆς ραδιοφωνίας, τῆς τηλοψίας καί παντός παρομφεροῦς μέσου μετάδοσις λόγου